

СИЛВИЯ КРЪСТЕВА ЗА ЕДНА ЛЮБОВ

chitanka.info

*Когато те създавах...не разбрах,
Че тук си, и че си реален,
И в лунната пътека не съзрях,
Вечерния ти образ от вълни изваян.*

*Когато с теб живях...аз не разбрах,
Ти светлина ли бе, или пък мрак
И скрих душите ни във пепелни мъгли,
И заглуших без глас последните мечти.*

*Когато те ранявах...не разбрах,
Гласа на мъртвата прокоба
И на лицето ми застина капка дъжд,
А всички казваха, че е отрова.*

*Когато те убивах...не разбрах
И себе си не разпознах във тази роля
И здрача бе поредния палач
Със който аз не исках да говоря.*

*Когато те погребвах...не разбрах,
Пръстта как трябва да разровя,
Сама със двете си ръце,
Във полунощ незнаех аз какво да сторя.*

*Когато всичко свърши...не разбрах,
Във себе си дали съм окована,
Дали животът ми е тъжен паж,
Усмивките ми които разпилява.*

*Когато без душа съм...не разбрах
И тялото дали ме е предало,
Навсякъде усещам само прах...
От минало завършило с начало.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.